

kinah. astraiu de mo je žlica iz voh navla. Potem pride
jo na večerjo, pa nolehni ne ota h te haly nohel miž nerti; in
pa potlej tui ne u nōhel rōtke jō ležat vsi v te ginej. Jēden
je na poruovstīt mladenci, kaj se hojo pogovarjal, toz jēden
prav: Lep je ta gospod, ikoda ga je k hō juter na vojsk smart
stara. Drug se ugla: Lep je ta gospod, v ruenskmo svenjāt je
liu na rožen; jēden se ugla: Dohet je liu vin. K rmo ga nōj
per večeri pil; Drug se ogla: Dohet je liu, pa je turška kri
nōt. Drug dan ustanejo, se začnejo pogovarjat, k dō je to govorn.
Lep je ta gospod, pa tō je ikoda k hō juter na vojsk smart stara
v enmo ruenskmo svenjāt je liu na rožen. Tadej se tist mladenci
ugla: tist sem liu pa jēz ko sem tō govorn, kako pa ti uer de
liu jēz v ruenskmo svenjāt rožen? — tē ne uerjamejo v mert je
ie tista halya kje hova tadej znann. Sli so po tisto halya, hmal
so jo na krahō hōf perpelat, tista stara je povedala: res je
hva de so hli urvenjāt rožen, so hle take huve vojske, se nismo
mogl v regana skrit, del hli vern. — Dohet je liu ta vin
k rmo ga nōj pil, pa je hva turška kri nōtes! Tadej se mla
deni ugla: jēst sem liu tist ko r m tō govorn, ie ne uerjā
mojo, nōj pa kelnerja vprašajo, on je liu na Turšk, uharu se
je na parst, kje vin v rōd uvoru, je na ana halya nōter
halya. Tadej pa prav an krah: kjer se pojde znano dvois feldat?
mladenci se ogla: Tist r m pa jēz, nōva se pojdeva sarna. Krah
prav na kjer plau se pojdeva? — Nōva na pojdeva no no ljed in
plac, pojdeva na ravno polje, de hojo uil vsi elije. Sta sta na
ravno polje; pravo hart se srečata, si dohet juter vošta; drugo
hart se srečata, nei hūda si ne storita; v tretje hart se sre
čata, fanti je zarukou mei, od rekou mo je glavco prei; glav
ca prei oleti, fanti jo na mei ulovi. Ti jo namu na mei
mojmo krahja njere. Tadej je liu straiu ueliko uerde in
krah ga je za zeta uzeu, in mo je krahjesta čez clau. Tist
sem na rōu dārn.

9. Od ježa. 323/94

Čukret je liu an grad, liliž anga mesta, pariu je k tismograd
urak let an herai, jemu je urak let nekej novga povedat, ta zād in
let tē pariu ga vpraša gozpa: kaj hote na letar novga povedat?
prav: Predn hō let otol o torej hojo porod mel! Garpa prav:
to je ne mogōče h hova zē skorej stara po 60 let; pa uand'er
rada hga ineva tēl prov anga ježa. Predn je liu let otol je pa
merva anga ježa. Puol so ga na mel nōt v rōu, ko je jēnkēt go
pōd na rej m rōu, ga je pa vprašou: kaj na tjeb kup m za rej m?
Kpite mi an korolai in na ano pišuko! — Vdrug gre na
rej m: kaj hom na dvois kupu za rej m? — Kpite mi anga
petelina, de ho jemu zlat klun in sreharu rep! — V tretje
gre na rej m, kajt hom na dvois kupu za rej m? — Kpite
mi an par presičou, pa nolehni na mne razan hit! Kōoie
presiče prižene, jēz se uide na petelina, pokov je r korolai

cam, gnov je tiste preiće v gojži, paru jeh je v gojži sedem let; zvedu je an kralj za nje, sou je z jager nad nje; priidejo v gojžo preiće so gual jagre in pre se so se mi razgohil. Kralj je na helj karin lin, so ga preiće dohajal, splejzou je quor v jen ~~drevo~~ drevo, preiće so ga uist quor so drevo raj, tel spodrit; uper je quor v dreves: ce je kark ilovk to k pomagej mi! mo dam pou kraljestva za lon, pa jeno hier za ženō. Solter je pev, de ilovk pomagej mi, ni stu jez jeh pomagat, kader je na uper, ije kaka živa stvar prej njem pomagat; je jez perjezdu tistga petelina, stitim korobaiam rōc, je preiće zapōdu. Hlej sta preiej pismo naredila, de mo hō dan pou kraljestva pa hier.

Paru jeh je se ta druge sedem let, zvedu je kralj za ne, sou je z jager nad nje, parich v gojžo, preiće so jeh zagnel koker to parvo kart; kralj ko je helj karin lin je komej quor v jen drevo uiov; preiće so ilovka uist v dreves so ga rajtel spodrit, in ga dovol dohit. Kralj je uper: ije kaka stvar to k pomagej mi, mo dam pou kraljestva in na dner jeh koker oie! Jez je to ilioiv, perjezdu je tistga petelina in je rōcu skorobaiam, je preiće stran zapōdu. Hlej si začne jez premišlovat, ta mi da pou kraljestva, in ga ho na dan pov, na cev kraljestu se loh ka uženim. Sta mi smo naredila za pou kraljestva in za dvost dnazjeo, gnov je preiće dam, in jeh je dan v mest de nio jeh nio mek kam devat. Ko je pokov stitem korobaiam, nirkov v tisto ni, iusto, ce preiće nio te itime itiel so hli tako hli del hli ilo, neka raztar gel. — Hlej gre h nojin vietu in ga zapmino, lone prov del se uženim, voie mo prav: kido te hō na uzo ko si jez? — Jedn mi da pou kraljestva, drug mi ta drug pov, na cev kraljestu se se loh ko uženim. Sou je je h tistem kralj: mi hoi dan pou kraljestva, koker mi obluha? — Dan hom. — Sou je h tem drugim kralj: hoi dan pou kraljestva, pa to stari hier za ženō? Kralj prav: Kar sin obluha^{sevo} obluha dan hom. Povedov je te stari hier, ta ga ni otla; reie an mo kučari: pel me v an drug mest, de na hom tega slisla, del jezja za moža mela. — Pride ta drug dan: hot dan to sredno hier za ženō pa pou kraljestva? Kar sin obluha dan hom. Povedov je te sredn hier, no ga otla, reie an mo kučari: pel me v an drug mest, de na hom tega slisla del jezja za moža mela. — Paru je ta tres juter: Bori dan pou kraljestva in pa to stari hier za ženō? — Kar sin obluha sin obluha, dan hom. Prav ta ner mlajni hier: koker se menl kej huiže na kraljevem hof zgodit, jest za megla uzamem za moža, ce dam prov zlat foglooz naredit, pa ga noter utakmit. Pelal so jeh h porok, masenk jeh no krovni, pa poroci, je počla kaza na nem, huiže lep mladeni, de lepi ni mozu hit. Vne dve sta tako žalvale, de sta odželost pomelo, ko jema je na ponuho lin, pa ga nista otla.